

Jeg spurgte om en Kommission; der er nedsat paa Orlogsværftet, jeg vilde nu tillade mig at lyse efter et Par andre Kommissioner, der ogsaa have med Søfartsforhold at gøre, og som jeg synes, at man snart burde høre noget fra, i ethvert Tilfælde fra den ene. Der bestaa to Kommissioner vedrørende Søfartsforhold, den ene af 23. December 1897, den anden af 14. d. M. — som der staaar i Ministerialtidende — 1899; det minder om Hostrups: „trykt i dette Aar“. Den førstnævnte Kommission er nedsat, medens Rump var Justitsminister, og den havde til Formaal at overveje Spørgsmaalet om; hvor vidt der bør tilvejebringes ny Bestemmelser for danske Dampskibe og lignende Fartøjer, deres Indretning og Udrustning m. m., samt Tilsynet med dem. Som man ser, er det ganske vist en speciel Opgave, men alligevel en meget vidtgaende Opgave, den Kommission har. Den har nu siddet, og sidder bestandig, i 5 Aar, og Sammensætningen er en saadan, at man jo skulde tro, da det er lutter Fagmænd, der sidder i Kommissionen, at man hurtigt kunde enes. Det synes imidlertid ikke at kunne være Tilfældet. Som Medlemmer af Kommissionen finder man en Underdirektør ved Orlogsværftet, en Professor, en Skibsreder, to Skibsførere, en Skibskonstruktør og endelig en Maskinmester. Jeg noterer dette, fordi jeg synes, at det er et glædeligt Fremskridt, at man selv under Rumps Justitsministerium har kunnet tage en Maskinmester med. Jeg havde ønsket, at man den Gang havde kunnet gaa et Skridt videre og tage nogle af de Folk med, som skulle leve om Bord paa disse Skibe, navnlig Sømand og Fyrbødere. Men saa vidt er man altsaa ikke den Gang kommen. Den nedsatte Kommission har med Indretningen og Udstyrelsen af samt Tilsynet med Dampskibet at gøre. En særlig Anordning af 10. December 1892 vedrørende Sølovens § 45 fastsætter, at der skal være mindst 66 Kubikfod Luftrum til en Mand om Bord i Folkelukaerne og 11,3 Kvadratfod Gulv eller Dækflade i et saadant. Nu have de været saa snedige, at de gerne lægge Folkelukaerne ude i Bougen, og det hedder i denne Forordning: Gulv eller Dækflade. Og paa den Maade kunde man maaske indskrænke Gulvfladen til 1 Kvadratfod eller lidt mere; naar der bare var Dækflade nok, var der Plads nok til Folkene. Jeg gaar ud fra, at den Kommission, der har med Indretningen af Skibene at gøre, ikke alene har med den

maskinelle Del og Konstruktionen at gøre, men ogsaa med den Del, der vedrører Folkenes Opholdsrum. Skulde det være en Vildfarelse, antager jeg, at den ærede Minister vil oplyse mig derom. Der skal være 66 Kubikfod til hver Mand. I Hospitaler beregnes der jævnlig 1,000 Kubikfod pr. Mand. Jeg vil jo ikke gaa saa vidt at forlange det samme i et Skib som i en saadan Bygning; men regne vi, at et meget lille Soveværelse er 5 Alen bredt, 16 Alen langt og 4 Alen højt, bliver der knap 1,000 Kubikfod i alt, altsaa til hvert Medlem af en Familie, bestaaende af Mand, Kone og 5 Børn, bliver der dog ca. 140 Kubikfod; altsaa mere end dobbelt saa meget, som man mener, at en Sømand eller en Fyrbøder behøver at have. Der kunde ganske sikkert ogsaa spares paa andre Rum. Jeg ved ikke, om Kommissionen har opfattet sin Stilling saaledes, som om det ogsaa var dens Opgave at ordne disse Forhold, men jeg vilde antage, at det ogsaa kunde blive dens Opgave, naar Ministeren vilde. Nu er der imidlertid den Omstændighed, at der er en anden Kommission, der har med omtrent de samme Forhold at gøre, i hvert Fald fremgaar det ikke ganske tydeligt af Ministerialtidende, hvad dens Formaal er. Den første Kommission, jeg nævnedes, bestaar af 7 Medlemmer, den anden Kommission bestaar af hele 11 Medlemmer, og jeg skal nævne nogle af dem. Der er Retsformand Madvig, Konsul Recknitzer i Aalborg og en Direktør J. L. H. Brandt. Disse 3 Mænd ere Medlemmer af denne Kommission, og man vil derfor tilgive mig, hvis jeg paa Forhaand, navnlig fordi jeg ser et enkelt Navn i Kommissionen, betragter den med nogen medfødt Mistro. Dens Formaal fremgaar som sagt ikke ganske klart af Ministerialtidende. Der staaar, at den er nedsat i Henhold til Andragende fra Fællesrepræsentation for dansk Skibsfart i det Øjemed at tilvejebringe Forslag om Lettelser for og til Fremme af Dampskibsfarten, for at se, om man kunde ændre noget der, og for at afgøre, hvilke Foranstaltninger der maatte anses for formaalstjenlige for at støtte Skibsfarten. Kommissionen bugner af Grosserere og strutter af Skibsførere; men der er ikke mere af arbejdende Søfolk i Kommissionen end bag paa min Haand, ikke een Sømand, ikke een Fyrbøder, ikke eet af de Mennesker, der lever og bor om Bord paa de Skibe, som man danner Kommission om. Det synes at fremgaa af Meddelelsen i Ministerialtidende, at Kommissionen har et ret stort Virkefelt. Jeg ved det ikke,